



Tidsskriftet  
DEN NORSKE LEGEFORENING

# Carl Harald Fredrik Russwurm

---

MINNEORD

KRISTEN APALSET

VILH. FINSEN

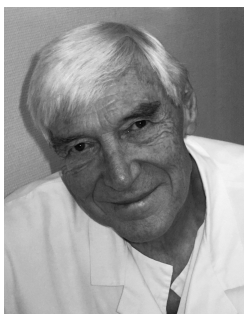
EUGEN EIDE

ADALSTEINN ODINSSON

HEIKE ZEITLMANN

LINE LIED

---



Det var med stor sorg vi mottok meldingen om Harald Russwurms bortgang. Han sovnet inn på St. Olavs hospital 17. juni 2017.

Harald var født 24.4.1935 i Øystre Slidre, der hans far var distriktslege. Familien flyttet til Beitstad i Nord-Trøndelag, der han fikk den vesentligste delen av oppveksten. Etter eksamen artium ved Steinkjer landsgymnas startet han på medisinstudiet i Bonn, der han traff sin kjære Ragnhild. Embetseksamen tok han ved Universitetet i Bergen i 1962.

Harald startet sin kirurgiske utdanning ved Stokmarknes sykehus. Familien flyttet videre til Elverum og siden til Oslo, der han i løpet av åtte år arbeidet ved flere sykehus, bl.a. fire år ved Kronprinsesse Märthas Institutt. I en periode arbeidet han også ved kirurgisk avdeling på Lillehammer. Etter opphold ved håndkirurgiske avdelinger i Malmø og Hamburg ble han i 1981 ansatt som overlege ved Regionsykehuset i Trondheim, med ansvar for håndkirurgi.

I Trondheim bygde han opp en håndkirurgisk seksjon med tverrfaglig behandlingstilbud. Han inkluderte fysioterapeuter og ergoterapeuter i behandlingsteamet og sørget for at de hospiterte ved avdelingen i Malmø. I 1991 var han hovedansvarlig for en skandinavisk

kongress for håndkirurger og håndterapeuter i Trondheim i samarbeid med «Deutschsprachige Arbeitsgemeinschaft für Handchirurgie». Det var første gang håndterapeutene var invitert med på en slik kongress, og det ble forløperen til opprettelsen av Norsk forening for håndterapi.

Den faglige bredden var stor, med særlig spisskompetanse innen revma-, tumor- og håndkirurgi. Harald var alltid tilgjengelig for spørsmål og hadde en erfaring som det ikke er mulig å opparbeide seg i dag, det var knapt en tilstand han ikke hadde sett før. Som mentor var han utmerket, tålmodig og til stede. Han likte å undervise, både medisinstudenter og kommende ortopedier. Også etter at han ble pensjonist var han aktiv med som kursarrangør når Trondheim arrangerte spesialistutdanningskurs i håndkirurgi.

Harald hadde enestående kontakt med pasientene og tok seg god tid med hver enkelt. Han hadde eksepsjonell hukommelse og husket pasienter som ble operert både 20 og 30 år tidligere. Han hadde mange takknemlige pasienter og hadde også kontakt med en del av pasientene lenge etter at de var ferdigbehandlet.

Harald har vært styremedlem både i Norsk forening for håndkirurgi og Skandinavisk håndkirurgisk forening. For sin innsats for faget ble han utnevnt til æresmedlem i både Norsk ortopedisk forening og Norsk forening for håndkirurgi.

Inntil nylig deltok han på våre månedlige problemmøter. Han var fortsatt interessert, holdt seg oppdatert og diskuterte gjerne fag, også under sykebesøk kort tid før han døde.

Selv om Harald var en kirurg av «den gamle sorten», der arbeidsdagene var lange, var han også en familiens mann. Han viste stor omsorg for sin kone, sine døtre og barnebarn. Gleden var stor da han nylig fikk oppleve å få to oldebarn.

Vi er takknemlige for alt vi har lært av Harald, både som håndkirurg og menneske. Våre tanker går til Ragnhild og familien.

På vegne av det håndkirurgiske miljøet i Trondheim

---

Publisert: 16. oktober 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0721

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no